

## σπιρούνι

**σπιρούνι, το**, ουσ. [<ιταλ. spirone], το σπιρούνι·

- για τ' άλογο που τρέχει, δε χρειάζονται σπιρούνια, για τον ικανό και φιλότιμο άνθρωπο, δε χρειάζονται προτροπές για να φέρει σε πέρας μια δουλειά ή υπόθεση που έχει αναλάβει, δε χρειάζονται προτροπές για να δουλέψει: «αυτόν μην τον ενοχλείς, γιατί δουλεύει με όρεξη και για τ' άλογο που τρέχει, δε χρειάζονται σπιρούνια». Από το ότι με τα σπιρούνια του ο αναβάτης κεντρίζει τα πλευρά του αλόγου του για να τρέξει πιο γρήγορα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας